

บทที่ 3 วิธีดำเนินงาน

3.1 แผนการดำเนินงาน

- 1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลกระบวนการผลิตเปลือกมวลเบาแบบมีฟองอากาศ (แบบไม่อบไอน้ำ)
- 2) เตรียมอัตราส่วนผสมของคอนกรีตมวลเบาตามที่กำหนด โดยมีส่วนผสมของปูนซีเมนต์ เถ้าจากเตาเผากากอุตสาหกรรมผลิตกระดาษยิปซัม ผงอะลูมิเนียม ททราย น้ำ สารกักกระจายฟองอากาศ เป็นสำคัญ นำมาหล่อเป็นก้อนมอร์ต้าทรงลูกบาศก์มาตรฐาน ใช้วิทยาการด้านคอนกรีตเทคโนโลยีเพื่อทำให้เกิดฟองอากาศในเนื้อคอนกรีต โดยมีสารกักกระจายฟองอากาศเป็นตัวช่วย แล้วทำการบ่มขึ้นเป็นเวลา 7 วัน และ 28 วัน ในแต่ละส่วนผสมดังตารางที่ 3.1
- 3) นำก้อนตัวอย่างคอนกรีตที่หล่อเตรียมไว้ นำมาตรวจสอบดูสภาพความคงตัวทดสอบหาค่าความหนาแน่นและทดสอบค่ากำลังอัดประลัยที่อายุบ่มต่างๆ
- 4) เมื่อได้ทดสอบอัตราส่วนทั้งหมดแล้ว จึงเลือกอัตราส่วนผสมที่เหมาะสมจำนวน 1 อัตราส่วน นำมาออกแบบส่วนผสมมอร์ต้าระหว่างปูนซีเมนต์กับผงอะลูมิเนียม ดังตาราง 3.3
- 5) บ่มที่ตัวอย่างมอร์ต้าระหว่างปูนซีเมนต์กับผงอะลูมิเนียมที่อายุ 28 วัน
- 6) นำก้อนตัวอย่างมอร์ต้าระหว่างปูนซีเมนต์กับผงอะลูมิเนียมที่หล่อเตรียมไว้ นำมาตรวจสอบดูสภาพความคงตัวทดสอบหาค่าความหนาแน่นและทดสอบค่ากำลังอัดประลัยที่อายุบ่มต่างๆ
- 7) เมื่อได้ทดสอบอัตราส่วนมอร์ต้าระหว่างปูนซีเมนต์กับผงอะลูมิเนียมทั้งหมดแล้ว จึงเลือกอัตราส่วนผสมที่เหมาะสมจำนวน 1 อัตราส่วน นำมาออกแบบส่วนผสมมอร์ต้าระหว่างปูนซีเมนต์กับกากอุตสาหกรรม ดังตาราง 3.2
- 8) บ่มที่ตัวอย่างมอร์ต้าระหว่างปูนซีเมนต์กับเถ้าจากเตาเผากากอุตสาหกรรมผลิตกระดาษที่อายุ 28 วัน
- 9) นำก้อนตัวอย่างมอร์ต้าระหว่างปูนซีเมนต์กับเถ้าจากเตาเผากากอุตสาหกรรมผลิตกระดาษที่หล่อเตรียมไว้ นำมาตรวจสอบดูสภาพความคงตัวทดสอบหาค่าความหนาแน่นและทดสอบค่ากำลังอัดประลัยที่อายุบ่มต่างๆ
- 10) เมื่อได้ทดสอบอัตราส่วนทั้งหมดแล้ว จึงเลือกอัตราส่วนผสมที่เหมาะสมจำนวน 1 อัตราเทลงในแบบขนาด 7.5x 15 x15 ซม. ที่เตรียมไว้

- 11) นำตัวอย่างขนาด 7.5x 15 x15 ซม. ที่เตรียมไว้ส่งทดสอบค่าการทนไฟตามมาตรฐาน มยผ. 8205 - 51
- 12) ทดตัวอย่างส่วนผสมที่เฝ้าจากเตาเผาจากอุตสาหกรรมผลิตกระดาษในอัตราส่วนร้อยละ 10, 15 และ ปูนซีเมนต์ และ เฝ้าจากเตาเผาจากอุตสาหกรรมผลิตกระดาษ
- 13) นำตัวอย่างอัตราส่วนร้อยละ 10, 15 และ ปูนซีเมนต์ และ เฝ้าจากเตาเผาจากอุตสาหกรรมผลิตกระดาษส่งทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อนที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- 14) เมื่อได้ทดสอบค่าสัมประสิทธิ์นำค่า (K) 10%เฝ้าจากเตาเผาจากอุตสาหกรรมผลิตกระดาษมาคำนวณค่า OTTV ของการเสริมบล็อกแก้วที่ร้อยละ 0, 25, 50, 75, และ 100 โดยปริมาตร
- 15) วิเคราะห์ผลการทดสอบที่ได้โดยใช้หลักทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เกิดขึ้น พิจารณาคูณสมบัติต่างๆ โดยเฉลี่ยของบล็อกคอนกรีตมวลเบาและบล็อกแก้ว เทียบกับค่าเกณฑ์มาตรฐานทั่วไป หาค่าผันแปร จัดทำบทสรุปและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางในการวิจัยเพิ่มเติม

ตารางที่ 3.1 อัตราส่วนผสมของมอร์ต้าร์

ลำดับ	สัญลักษณ์	ปูนซีเมนต์	ทราย	กากอุตสาหกรรม	ยิปซัม	ผง อะลูมิเนียม	น้ำ
1	Mix 1	30%	50%	18%	0%	2%	0.8
2	Mix 2	35%	50%	15%	0%	2%	0.8
3	Mix 3	30%	40%	28%	0%	2%	0.8
4	Mix 4	35%	50%	24%	0%	1%	0.8
5	Mix 5	30%	50%	9%	9%	2%	0.8
6	Mix 6	30%	50%	13%	5%	2%	0.8
7	Mix 7	30%	50%	10%	9.75%	0.25%	0.8
8	Mix 8	30%	50%	10%	9.50%	0.50%	0.8
9	Mix 9	30%	50%	10%	9.25%	0.75%	0.8

ตารางที่ 3.2 อัตราส่วนผสมของมอร์ต้าร์ระหว่างปูนซีเมนต์กับเถ้าจากเตาเผากากอุตสาหกรรมผลิต
กระดาษ

ลำดับ	สัญลักษณ์	ปูนซีเมนต์	ทราย	กากอุตสาหกรรม	ยิปซัม	ผง อะลูมิเนียม	น้ำ
1	Mix LL1	40%	50%	0%	9%	1%	0.8
2	Mix LL2	35%	50%	5%	9%	1%	0.8
3	Mix LL3	30%	50%	10%	9%	1%	0.8
4	Mix LL4	25%	50%	15%	9%	1%	0.8
5	Mix LL5	30.25%	50%	10%	9%	0.75%	0.8
6	Mix LL6	35.25%	50%	15%	9%	0.75%	0.8

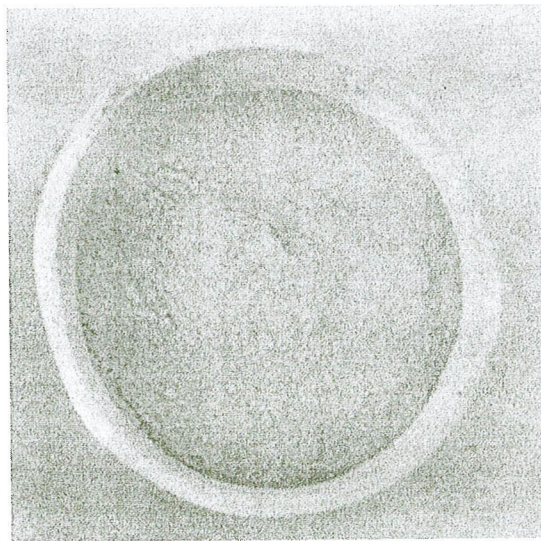
ตารางที่ 3.3 อัตราส่วนผสมของมอร์ต้าระหว่างปูนซีเมนต์กับผงอะลูมิเนียม

ลำดับ	สัญลักษณ์	ปูนซีเมนต์	ทราย	กากอุตสาหกรรม	ยิปซัม	ผงอะลูมิเนียม	น้ำ
1	Mix AL1	32%	50%	9%	9%	0%	1
2	Mix AL2	31.5%	50%	9%	9%	0.5%	1
3	Mix AL3	31%	50%	9%	9%	1%	1
4	Mix AL4	30.5%	50%	9%	9%	1.5%	1
5	Mix AL5	30%	50%	9%	9%	2%	1

3.2 เครื่องมือ

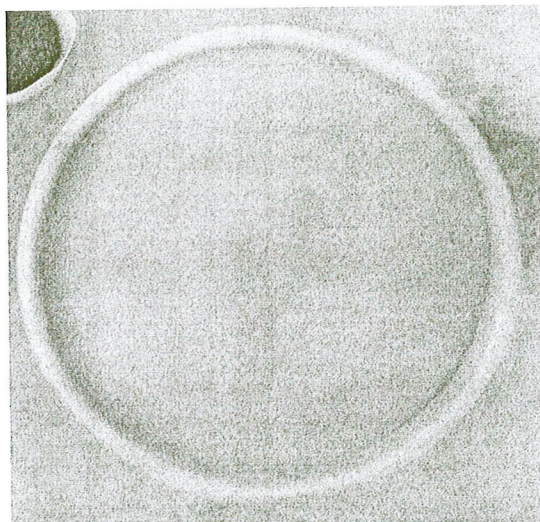
3.2.1) วัสดุที่ใช้ในการทดสอบ

- 1) ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

รูปที่ 3.1 ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

- 2) ทราขหายบร้อนผ่านตะแกรงเบอร์ 30

รูปที่ 3.2 ทราขหายบร้อนผ่านตะแกรงเบอร์ 30

- 3) เถ้าจากเตาเผาากอุตสาหกรรมผลิตกระดาษ

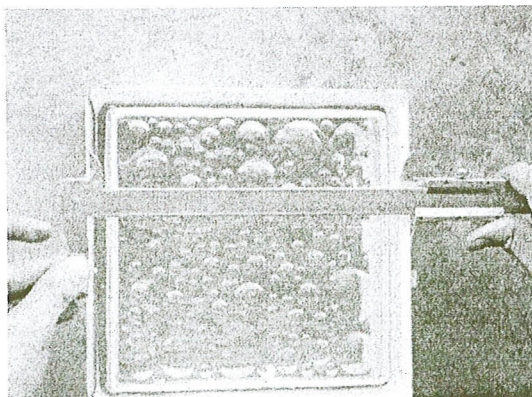
รูปที่ 3.3 เถ้าจากเตาเผาากอุตสาหกรรมผลิตกระดาษ

4) ผงอะลูมิเนียม

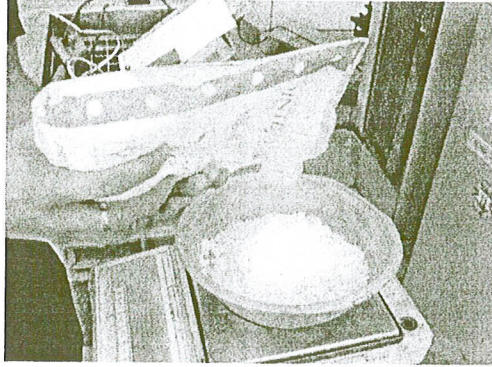
รูปที่ 3.4 ผงอะลูมิเนียม

5) บล็อกแก้ว ขนาด 19x19x7.5 ซม.

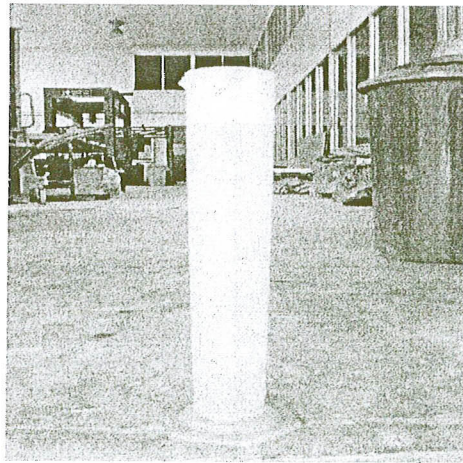
รูปที่ 3.5 บล็อกแก้ว ขนาด 19x19x7.5 ซม.

6) ผงยิปซัม

รูปที่ 3.6 ผงยิปซัม

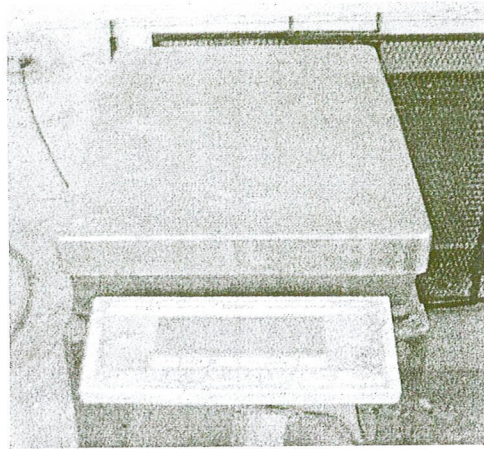
7) น้ำประปา

รูปที่ 3.7 น้ำประปา

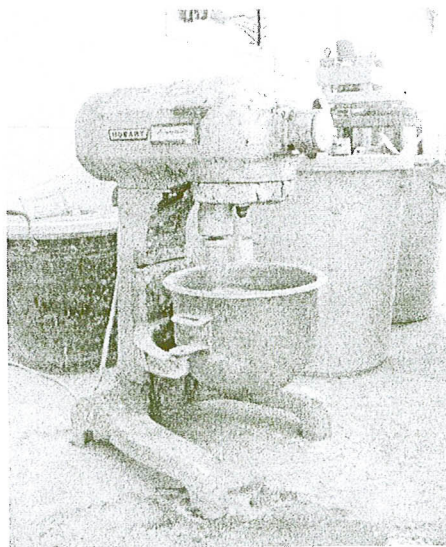
3.2.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1) ตาชั่ง

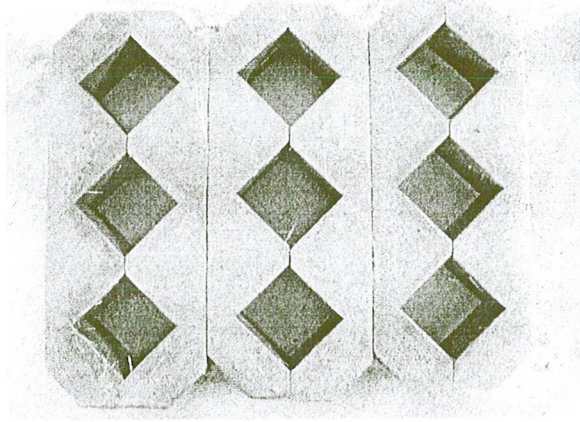
รูปที่ 3.8 ตาชั่ง

2) เครื่องผสมบด

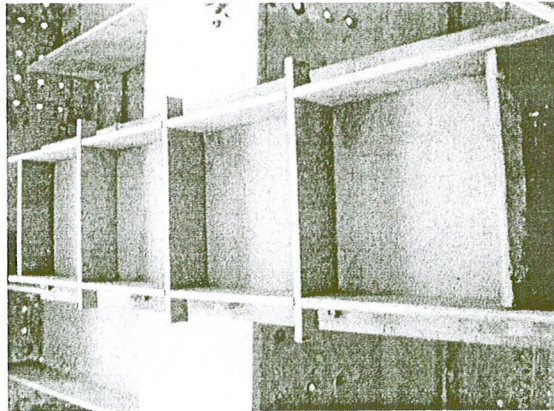

รูปที่ 3.9 เครื่องผสมบด

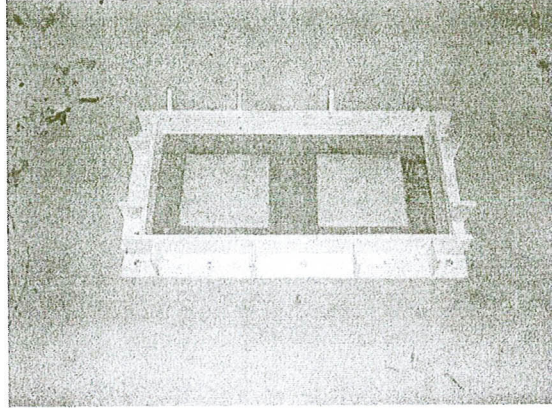
- 3) แบบหล่อขนาด 5x5x5 ซม. , 7.5x15x15 ซม. และ 7.5x30x30 ซม.

รูปที่ 3.10 แบบหล่อขนาด 5x5x5 ซม.

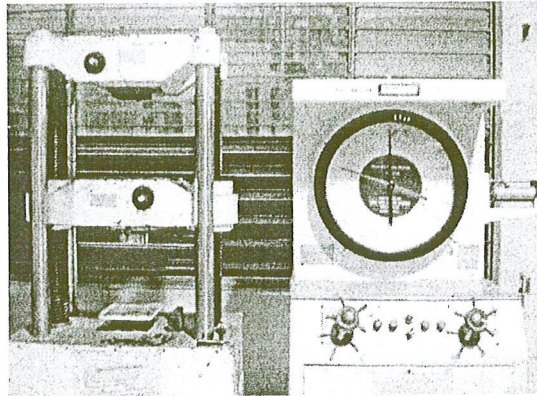

รูปที่ 3.11 แบบหล่อขนาด 7.5x 15 x15 ซม.

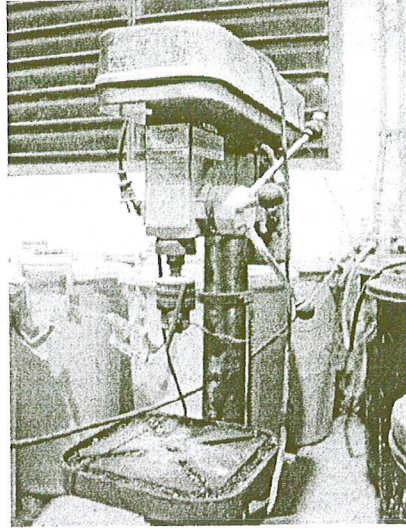
รูปที่ 3.12 แบบหล่อขนาด 7.5x30x30 ซม.(2ก้อน)

4) เครื่องทดสอบกำลังอัด

รูปที่ 3.13 เครื่องทดสอบกำลังอัด

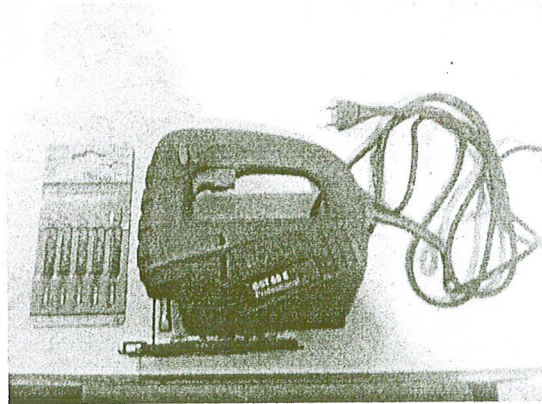
5) เครื่องสว่านแท่น

รูปที่ 3.14 เครื่องสว่านแท่น

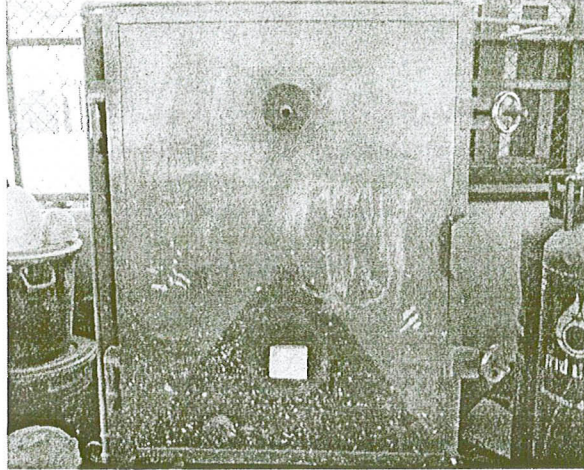

6) เครื่องเลื่อยฉลุไฟฟ้า (จิ๊กซอว์)

รูปที่ 3.15 เครื่องเลื่อยฉลุไฟฟ้า (จิ๊กซอว์)

7) เตาเผาชนิดเตาแก๊ส

รูปที่ 3.16 เตาเผาชนิดเตาแก๊ส

3.3 ขั้นตอนการดำเนินงาน

3.3.1 การเตรียมตัวอย่างมอดาร์

- 1) ทำการผสมส่วนผสมปูนซีเมนต์ ทราย กากอุตสาหกรรม ยิปซัม ผงอะลูมิเนียม เข้าด้วยกัน
- 2) เติมน้ำลงในส่วนผสม ผสมให้เข้ากัน
- 3) เทส่วนผสมลงในแบบรอกจนครบ 24 ชม. จึงแกะตัวอย่างออกจากแบบ
- 4) นำก้อนตัวอย่างไปบ่มเป็นเวลา 7, 14 และ 28 วัน
- 5) เมื่อบ่มได้เวลาที่ต้องการจึงนำก้อนตัวอย่างมาทดสอบคุณสมบัติต่างๆ ที่กำหนดไว้

3.3.2 การเตรียมตัวอย่างเพื่อส่งทดสอบความทนไฟและทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน(K)

- 1) ทำการผสมส่วนผสมปูนซีเมนต์ ทราย กากอุตสาหกรรม ยิปซัม ผงอะลูมิเนียม เข้าด้วยกัน
- 2) เติมน้ำลงในส่วนผสม ผสมให้เข้ากัน
- 3) เทส่วนผสมลงในแบบขนาด 15x15x7.5 cm. รอกจนครบ 24 ชม. จึงแกะตัวอย่างออกจากแบบ

4) เมื่อบ่มได้เวลาที่ต้องการจึงนำก้อนตัวอย่างไปส่งทดสอบคุณสมบัติต่างๆ ที่กำหนดไว้

3.3.3 การเตรียมสารตัวอย่าง

สารตัวอย่างที่ใช้ในการวัดด้วยเทคนิค XRFS มีอยู่ 3 ประเภทด้วยกันคือ

1) สารตัวอย่างที่เป็นผง (Powder Samples) ต้อง Homogeneous ให้เป็นเนื้อเดียวกันขนาดของอนุภาคประมาณ 20 ไมโครเมตร สารตัวอย่างประเภทนี้สามารถใช้ Surface Probe ในการวัดได้

2) สารตัวอย่างที่เป็นของเหลว (Liquid Samples) สารตัวอย่างประเภทนี้ง่ายต่อการวัด โดยการใช้ Sample Cups

3) สารตัวอย่างที่เป็นของแข็ง (Solid Samples) สารตัวอย่างประเภทนี้สามารถทำการวัดด้วย Sample Probe โดยตรงได้

3.4 วิธีการทดสอบ

3.4.1 การทดสอบหาความหนาแน่นเชิงปริมาตร

1) เครื่องมือและอุปกรณ์

- เครื่องวัดที่วัดได้ละเอียดถึง 1 มิลลิเมตร
- เครื่องชั่งที่ชั่งได้ละเอียดถึง 1 กรัม
- ตู้อบที่สามารถควบคุมอุณหภูมิได้ที่ 105 องศาเซลเซียส +/-5 องศาเซลเซียส

เซียส

2) วิธีการทดสอบ

- ตัดชิ้นทดสอบที่กึ่งกลางความยาวของตัวอย่าง 50×50×50 มิลลิเมตร โดยมีเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน ± 1 มิลลิเมตร
- วัดปริมาตรและมวลของชิ้นทดสอบหลังอบในตู้เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

3) การรายงานผล

รายงานค่าความหนาแน่นเชิงปริมาตรในสภาพแห้งของชิ้นทดสอบแต่ละค่าและค่าเฉลี่ยจากสูตรดังสมการที่ (3.1)

$$\text{ค่าความหนาแน่นเชิงปริมาตรในสภาพแห้ง} = \frac{\text{มวลของชิ้นทดสอบหลังอบในตู้อบ}}{\text{ปริมาตรชิ้นทดสอบ}} \quad (3.1)$$

3.4.2 การทดสอบหากล้างด้านทานแรงอัด

1) เครื่องมือและอุปกรณ์

- เครื่องชั่งที่ชั่งได้ละเอียดถึง 1 กรัม
- เครื่องกดที่อ่านค่าได้ละเอียดถึง 1 นิวตัน และสามารถควบคุมอัตราการเพิ่มแรงอัดได้ 0.05 ถึง 0.2 นิวตันต่อตารางมิลลิเมตรต่อวินาที
- ตู้อบที่สามารถควบคุมอุณหภูมิได้ที่ 105 องศาเซลเซียส $\pm$ 5 องศาเซลเซียส และควบคุมอุณหภูมิให้ไม่เกิน 75 องศาเซลเซียส สำหรับการอบหาปริมาณความชื้นอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ $10 \pm$ ร้อยละ 2

2) วิธีการทดสอบ

- ตัดชิ้นทดสอบที่ตำแหน่งตอนบนตอนกลางและตอนล่างของก้อนบล็อกรูปขนาด $50 \times 50 \times 50$ มิลลิเมตร โดยมีเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน ± 1 มิลลิเมตร ทำเครื่องหมายแสดงด้านความยาวของตัวอย่างทำการทดสอบเมื่อชิ้นทดสอบมีปริมาณความชื้นร้อยละ 10 ± 2
- ให้กดชิ้นทดสอบตามที่ระบุไว้ใน มอก. 109 โดยใช้อัตราการเพิ่มแรงอัดตามตารางที่ 3.4 ในแนวตั้งฉากกับด้านยาวของชิ้นทดสอบจนได้ค่าแรงอัดสูงสุดเมื่อชิ้นทดสอบแตกเสียหาย

3) การรายงานผล

รายงานค่าความต้านทานแรงอัดของชิ้นทดสอบและค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 3.4 อัตราการเพิ่มแรงอัด

ชั้นคุณภาพ	อัตราการเพิ่มแรงอัด (นิวตันต่อตารางมิลลิเมตรต่อวินาที)
2	0.05
4	0.1
6	0.15
8	0.2

3.4.3 การทดสอบความทนไฟ

1) เครื่องมือและอุปกรณ์

- เต้าเผาชนิดแก๊ส
- ตัววัดอุณหภูมิ

2) วิธีการทดสอบ

- นำชิ้นตัวอย่างเข้าวางในเต้าเผาชนิดเต้าแก๊ส
- ก่อนที่จะนำไปเผาในเต้าต้องเผาชิ้นตัวอย่างก่อนซึ่งเป็นการไล่ความชื้นในแท่งทดสอบเพื่อป้องกันการระเบิดของตัวอย่างทดสอบ
  - หลังจากนั้นจึงค่อยนำไปเผาในเต้าเผาโดยให้อุณหภูมิอิสระและบันทึกค่าอุณหภูมิที่วัดได้ ทุกช่วง 5 นาที หรือน้อยกว่า สำหรับช่วงการทดสอบ 120 นาทีแรก และ ทุกช่วง 10 นาที หรือน้อยกว่า สำหรับช่วงการทดสอบหลังจาก 120 นาทีแรกทดสอบทั้งหมด 4 ชั่วโมง

3) การรายงานผล

สรุปตามมาตรฐาน มขพ. 8205 - 51

3.4.4 การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน(K)

1) เครื่องมือและอุปกรณ์

- เครื่องทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน(K)

2) วิธีการทดสอบ

- วัดขนาดชิ้นส่วนตัวอย่าง
- นำชิ้นงานตัวอย่างเข้าเครื่องทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน(K) โดยให้อุณหภูมิที่ 40 องศาเซลเซียส
  - นำค่าที่ได้เข้าโปรแกรม OTTV เพื่อสรุปผลที่ได้

3) การรายงานผล

รายงานค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน(K)ของชิ้นทดสอบและค่าเฉลี่ย

3.4.5 การทดสอบค่า X-ray Florescent

1) เครื่องมือและอุปกรณ์

- เครื่อง X-rays Source ซึ่งการเลือกใช้ Source ว่าธาตุที่จะ วิเคราะห์อยู่ใน Range ของ Source ไດ

2) วิธีการวัดปริมาณรังสีเอ็กซ์

ในการวัด X-rays Fluorescence Intensity ที่เกิดจากธาตุที่ทำการวิเคราะห์ด้วย

ดีเทคเตอร์ ผลที่ได้ จากการวัดจะเป็น Count-Rate (CPM หรือ CPS) ซึ่งจะเป็นปฏิกิริยาโดยตรงกับ ความเข้มข้นของธาตุนั้นในตัวอย่าง การวัด ความเข้มของรังสีเอ็กซ์นี้จัดว่าเป็นการวัดแบบสุ่ม (Random) ดังนั้นความผิดพลาดของค่าที่วัด ได้ขึ้นอยู่กับ Count-Rate เพื่อลด ความผิดพลาด ให้ เหลือน้อยที่สุด ควรจะต้องนำเอาหลักการทางสถิติเข้าไปใช้ในการวัดรังสีด้วย เรียกความสัมพันธ์นี้ ว่า สถิติกับ การวัด รังสีเอ็กซ์ (Counting Statistics)